

Telefonas –
„dievas”

Atėjau į
valgyklą

MUMS SVARBU STUDENTŲ KARJERA, O KARJERA NEGALIMA BE ETIKETO!!!

Paskaitoje

O žodžiai,
žodeliai...

Elgesys – tai veidrodis, kuris parodo
visų veidus.

Johanas Volfgangas Gėtė

Pasak doc. dr. Janinos Balsienės, akademinis etiketas yra akademinės kultūros svarbi sudedamoji dalis. Už studentų nekultūringą elgesį turėtume ir mes, dėstytojai, prisiimti atsakomybę. Kviesčiau visus pedagogus nepraeiti pro šalį, pastebėti ir atkreipti studentų netinkamą elgesį ne piktu, bet patariamuoju balsu. Studentai turėtų pajusti, kad mes visi esame akademinės bendruomenės nariai, kuriems rūpi mūsų visuomenės kultūra.

Doc. dr. Janina Balsienė atkreipia mūsų dėmesį, kad paltai kavinėje, auditorijose ir koridoriuose – tai ne vien nekultūringas elgesys, – tai nepagarba aplinkai, kuriai skiriamas didelis dėmesys mūsų Universitete. Mūsų tikslas parengti ne tik gerus specialistus, bet, svarbiausia, visapusiškai išsilavinusius ir kultūringus piliečius. Tai, kas nepasisekė šeimai, mokyklai, turėtume įdiegti mes būdami principingi, bet ne nuolaidūs.

O štai dar kelios etiketo taisyklės

1. Tam tikrose vietose (bažnyčioje, teatre, koncerte, bibliotekoje ir pan.) naudotis mobiliojo ryšio telefonu draudžiama. Svarbu, kad nepamirštume išjungti telefono aparato. O kaip paskaitose ir seminaruose? Vietoj žodelio pan. įrašykime – ir paskaitose, ir seminaruose!

2. Ateina svečių į paskaitas, konferencijas. Jie nusivelka paltus ir pasideda ant laisvos kėdės. Ar ne renginio organizatoriai turėtų pasirūpinti, kad būtų kur pakabinti svečių paltus, jei neveda jų į drabužinę?

3. Apranga yra žmogaus „vizitinė kortelė“. Juk ir šiais laikais drabužis dažnai lemia pirmą įspūdį apie žmogų. Tas įspūdis išlieka ilgam, todėl nesirūpinimas savo išvaizda – nedovanotina klaida.

Kiekviena profesija kelia tam tikrus aprangos reikalavimus – gydytojui, bankininkui, tarnautojui ir t.t. O dėstytojui? Juk yra taip vadinamas dalykinis stilius.

Europoje priimta manyti, kad darbuotojai patys turi žinoti, kas yra dalykinis stilius, kokie drabužiai ir detalės jam priklauso, o kokie neleistini. Laisvojo stiliaus penktadieniais lyg ir leidžiama rengtis kasdieniškai, tačiau tai dar nereiškia, kad į darbą galima eiti vilkint bet kaip. Turime rasti tarpinį variantą tarp laisvalaikio, gatvės ir oficialiųjų darbo drabužių.

4. Kartais universiteto koridoriuose išgirsi žodelių, nuo kurių „linksta ausys”.

Taip kalba Lietuvos „inteligentija” – būsimieji teisininkai, administratoriai, politikai, socialiniai darbuotojai...

O juk ATPK (administracinių teisių pažeidimų kodekse) 174 str. rašoma:

„Nedidelis chuliganizmas, tai yra necenzūriniai žodžiai ar gestai viešosiose vietose, įžeidžiamas kibimas prie žmonių ar kiti panašūs veiksmai, pažeidžiantys viešąją tvarką ir žmonių rimtį, – užtraukia baudą nuo vieno šimto iki trijų šimtų litų arba administracinį areštą iki trisdešimties parų”.

Turime atminti, kad mūsų studentų karjeros sėkmė nemažai priklauso nuo jų mokėjimo elgtis daugelyje situacijų.

Parengta pagal:

Geros manieros – pusė karjeros. Sud. Irena Aleksaitė, Nora. Jazbutytė, Vilnius: Mintis, 2008.

Jankutė V. Penktadienio aprangos laisvė. 2007 11 07, VŽ, Viktoria, Nr. 2, 102 p.

Lydeka A. Etiketas kiekvienam. Vilnius: Eugrimas, 2004.

Paveikslėliai: <https://www.google.com/>